

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Arborem scientiae boni et mali, protoplastis interdictam
ex Gen. II,17**

**Mayer, Johann Friedrich
Ziegra, Georg David**

Vitembergae, 1718

§. 19.

[urn:nbn:de:bsz:31-130464](#)

§. 19. Ex quibus hactenus dictis satis, ut opinor, Praecepti hujus videre est qualitas, & quam facile fuisset primis nostris parentibus ipsi, utpote haud gravi, obedire, summaque cum voluptate Deo inservire, & quam nullatenus in Deo querenda sit Lapsus causa. Facillimum enim fuisset in tanta integritate Naturae & magna ciborum copia ab unica arbore, reliquis omnibus & fortassis etiam ejusdem speciei, etsi in aliis individuis, concessis, in honorem Dei abstinere, veluti Rupertus monstrat Lib. 2. in Gen. cap. 30. & Augustinus Lib. 8. de Gen. ad lit. c. 13. Qvia vero Legis proprium est obligare vel ad obedientiam, vel ad penam, ideo Legi sue Deus addidit comminationem, quando ait: *Quocunque die comeaderis ex arbore scientie boni & mali morte, seu, moriendo morieris;* sive enim vocem Ηετο nominaliter, sive gerundive exprimas, parum interest: nec erroris accusandi Graeci sunt codices, quod plurali utantur moriendo vocabulo; dubium namque nullum, quin Eva interfuerit dato huic precepto & penali interdicto. Nuge autem, quod omnes animae humanae illico a primordio mundi ante corpora creatae, huicque interfuerint mandato, ceu Iudei fabulantur. Sic enim Menasse ben Israel Lib. de Creat. p. 61. Communis opinio est omnium Hebreorum, animas humanas praesuisse corpora. Hinc ad Deut. 20, 14. *Neque vobiscum solis ego pango fædus meum &c.* sic commentatur Rabbini: *כל הנשמות שהוו בָּן אָרֶם* כו' העולות כלם נבראו בשות ומי הראשון ושהיו עד סוף תורה שנ' כי את אשר ישנו בראשית וכלהן בנן ארן וכלהן במתן תורה שנ' כי את אשר ישנו פה עטנו עמר חיות ואות אשר אננו פה עטנו דורות: i.e. Omnes anime, que fuerunt ab Adamo, & que futura sunt usque ad consummationem mundi, omnes illæ fuerunt create a diebus creationis, omnesque in horto Edenis fuerunt, & dono legis interfuerunt: sic enim dicitur; cum eo qui astat nobiscum hodie, & cum eo qui non est nobiscum hodie. Idem quoque cum Menasse docet R. Abarbenel ad locum Jerem. 1. v. 5. & docetur in Medrasch Tillim & Jalkut ad Psal. 139. nec non in Massech. Chagiga cap. 2. de eodo loco.

§. 20. Nonnulli Ebraeorum, quos refert Paulus Fagius in suo פירוש, dicunt hac reduplicatione מות ה'מוות duplum mortem, anima & corporis, indicari, sed ipse argutias esse opinatur,

quum